

יד א ב מיי' פ"ה מהל'
 ברכות הל' ב סמג
 עשין כז עוש'ע חו"ה סי'
 רב סעיף ד :
 מזו ב מיי' פכ"ח מהלכות
 שבת הל' כד עוש'ע
 חו"ה סי' שבת סעיף לב
 [רב אלפס שבת ס"פ
 י"ד דף מד] :

דמותם ממש דקא מוכחא מילתא
 דהרפואה קא מכין אל"פ ליישב
 פירוש רש"י לא יערטנו להסתות
 אבל טוען הוא לתוך אנגירון ואפילו
 להסתות או בזוע (ג) בעיניה בלא
 שהיה: **כיון** דאית ליה הגאה מיניה
 בעי ברובי. וגראין הדברים (ד)
 דאם אדם שותה מ"ש קין הא המשקין
 רעים נפשות דאית ליה הגאה מיניה
 לא בעי ברובי ואי אית ליה הגאה
 מיניה, בלא הרפואה בעי ברובי :
והלכתא שכתוב בספרים לא
 גרסי' דלשון ה"ג הוא
 עד קמחא וכו' : **קבוהא** דחייבי .
 גראה דלא מיירי בקמחא ממש דאם
 כן לא שייכא ביה צרכה דבורא פרי
 האדמה אלא מיירי בקמחא שקורין
 אישקלא ש"ר או בקמחא שעושין
 משבולת שועל שמייבשין צהור :
לא נטעי אינשי אדעתא דקורא .
 וכבר גמ' כותיה דשמואל וא"כ
 אותן לולבי גפנים דלא נטעי אינשי
 אדעתא דהכי מברכין עלייהו שהכל
 נהיה בדברו ואותן שקדי' כשהם רכים
 אובלים קליפתם החיונה ולא נטעי
 להו אדעתא דהכי למיכל להו כשהן
 רכים כי אם לאלכול הגרעיןן שלהן
 כשהתבשלו מברך עלייהו גמי שהכל :
 קליפי

[illegible]

לקמן מ: נדרים נה:
[פי' בערוך מרק והטור
בא"ה סי' ר"ד פי' מי
מלה ורבינו האי פירש
זומית שבוא ההלך]

[illegible]

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ס זמית
ו וכו' ונראין הדברים .

וְהָיָה כִּי־יִסָּק אֲדַמְעִין לֵאלֹהִי תִבְעִי
 בְּרַכָּה: זְמוּת: שְׁלֹמִיר"א (ב): קוֹקִיאִנִי.
 חוֹלָעִים שְׁבַמְעִיִּים: דְּלִית לִיָּה הִנָּה.
 בְּאִכְלִי: קוֹרָא. כִּךְ שֶׁל דָּקֵל
 כְּשֶׁנִּפְצֵי גְדִילִים בְּכֶל שָׁנָה וְשָׁנָה כִּדְרָךְ
 כֹּל הָאִילָנוֹת הַנוֹסֶפֶת בְּשָׁנָה זוֹ קֵרֵב וּבִשְׁנָה
 שָׁנִיָּה מִתְקַשֶּׁת וְנִשְׁפָּט עֵץ: לָנוֹן כּוֹפֵה
 לְהִקְשֹׁת. שֶׁאֵם אִינוֹ חוֹלָשׁ בְּעִתּוֹ
 הוּא מִתְקַשֶּׁת כְּעַן: אֲדַמְעָא דְּפּוֹגֵלָא.
 לֵאלֹכֵי כְּסָאוֹ כִּךְ וְשִׁמּוֹ פּוֹגֵלָא: אֵלֶּךְ
 מִיָּן עֵץ: אֲדַמְעָא דְּפִרְחָא: סָם
 פְּרִי: מִיָּנִי נִלְפָּה. הוּא לֵלֶךְ לְפִי
 שְׁגָדִילִים בּוֹ כִּמָּה מִיָּנִי אִכְלִיָּה קְרִי
 לִיָּה מִיָּנִי: תַּמְרוֹת. בְּחוֹךְ הָעֵלִים
 גְּדִילִים כְּמוֹן תַּמְרוֹת וּבּוֹלְטִין בְּעֵלֶה
 כְּמוֹ בְּעֵלֶין סָל עֶרְבָה: אֲבִיּוֹת.
 הוּא הַפְּרִי: קִפְרִיסִין. הוּא קְלִיפָּה
 גְּדוֹלָה שֶׁבְּבִיטוֹת הַפְּרִי עֵין קְלִיפָּה
 הַגְּדִילָה כְּבִיד אֲחוּזִים דָּקִין: אֵלֶּךְ
 נְטַעֵי יֹאכִנִּי אֲדַמְעָא דְּשׁוֹתָא. לֵאלֹכֵל
 אֶת הָעֵלִים וְאֶת הַתַּמְרוֹת שְׁאִינִן
 מִמַּעֲמִין אֶת הָאֵילִין בְּכֶךְ: דְּקָלָא לֹא
 נְטַעֵי יֹאכִנִּי אֲדַמְעָא. לֵאלֹכֵל אֶת
 הַקּוֹרָא שֶׁאֵלֹכֵל מִמַּעַט עֲנַפֵּי הָאֵילִין:
 עֶרְלָה בְּחוֹלָה לֶאֱרֹךְ. מַדְבִּי סוֹפְרִים
 הֵיא: דְּכֹל הַמִּיּוֹקֵל בְּחֶרֶךְ. בְּעֶרְלָה
 הַלֵּלָה כְּמוֹתוֹ בְּחוֹלָה לֶאֱרֹךְ. דְּכִיּוֹן
 דְּלִיָּנָה מִן הַתּוֹרָה הֵלֶךְ אַחֵר הַמִּיּוֹקֵל:
 גְּבִי מַעֲשֵׂר. דְּהֵא דְרַע' לְגַבִּי מַעֲשֵׂר
 אִתִּימַר דְּמַעֲשֵׂר פִּירוֹת הָאֵילִין דְּבִרְכָּה
 גּוֹפֶה דְּרַבְּנָן שֶׁהַתּוֹרָה לֹא חִיבָּהָ
 לַמַּעֲשֵׂר אֲלָא דְגַן תִּירוֹשׁ וַיֵּאָר: כִּלְאִים
 בְּכֶרֶם. קִסְבֵּר מִיָּן יִרְקָה הוּא: מ"מ
 לְב"ש הוּא לִיָּה סֶפֶק עֶרְלָה וְכו' (ב).
 הֵיא מ"מ מִסְקִנָּה דְּפִירְכָּא דְּרַבִּינָא
 הוּא וְלִמְיֹמֵר שֶׁאֵף הַפְּרִי עֲלֻמוֹ מוֹתֵר
 בְּחוֹלָה לֶאֱרֹךְ דְּהֵא בְּחֶרֶךְ סֶפֶק הוּא
 וְתַנְן סֶפֶק עֶרְלָה כו': וְכִסְוִרָא. אֲרַם
 לִיָּבָה שֶׁבֶכֶס דּוֹד וְהוֹסִיפָּה עַל גְּבוֹל
 אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל: וּבְחוֹלָה לֶאֱרֹךְ. הַלּוֹקֵחַ
 מִן הַחֲשׂוֹד עַל הָעֶרְלָה וַיּוֹדַע הוּא
 שֶׁסֶּם בְּפִרְדָּמוֹ זָקוּת וְנִשְׁמִיעוֹת: יוֹרֵד
 וְלוֹקֵחַ. הֵימֵנו אֵף עַל פִּי שֶׁסֶּפֶק
 הוּא אֵם יִבּוֹל מִן הַנְּטִיעוֹת:
 וּבִלְבָּד

שְׁלֵמִיירָא. כִּכ פֿי' מִי מַלְחָה : (ב) ד"ה מ"מ לז"ש וכו' ערלה וכו' וכולי האי מ"מ : (ג) חוסי' ד"ה לא יערעמו וכו' או בולט
ד"ה מינין ארבעין דם ג' למ"ח ו"א רענן : חתומא דרבא :

Berachot Tom I.

[ברכות]